

til — men det er klart, at Tabet i det Hele for Kjøbenhavn vil blive saare ringe, ja slet Intet; thi det Meste af, hvad der bliver Spørgsmaal om at forhandle, vil dog komme fra Kjøbenhavn, og der vil blive en bestandig vøgende Conflux, som ihvorvel den ikke nærmest vil være rettet imod Kjøbenhavn, dog tilfids vil bestandig vil drage sig ind til Kjøbenhavn. Det forekommer mig derfor, at Kjøbenhavn skulde træde liberalere op i sllige Spørgsmaal, og det er virkelig efter min Mening en smaalig Betragtningssmaade, som her er bleven gjort gjældende. Hvorvidt der skulde være Tale om at oversføre paa Frederiksberg en Byrde, der skulde betragtes som Vederlag, er vanskeligt at sige Noget om, naar der intet Bestemt derom foreligger; men det forekommer mig, at naar der er blevet talt om Kjøbstædernes væsentlige Byrder, og der som en saadan navnlig er nævnt Bygningsafgiften, er det i og for sig en fuldstændig ubillig Forbring fra Kjøbenhavns Side, at Frederiksberg skal svare det Samme som Kjøbenhavn. Det er ikke blot ved Næringen, at Kjøbenhavn har en eiendommelig Stilling med Hensyn til Bygningsafgiften; men der er mangfoldige andre Hensyn, der her gjøre sig gjældende, og det vilde være i høieste Grad besynderligt, om den Omstændighed, at der flyttede nogle flere Høkere og Værsthuusholdere ud til Frederiksberg, skulde have til Følge, at Frederiksberg med Hensyn til Bygningsafgift skulde stilles lige med Kjøbenhavn. Der er naturligviis en meget stor Part af Frederiksberg Commune, hvor disse Bestemmelser om udvidet Næringsfrihed ikke ville kunne udøve nogen Virkning, det er kun i den tæt sammenbyggede Deel af Communen, hvor den mindre hemlede Befolkning befinder sig, at de skulle virke, og man maa derfor ikke give denne Lov større Dimensioner, end den i og for sig har, og derved skabe sig Illusioner om, hvilke store Byrder der skulde kunne paalignes, for nogenlunde at compensere de Rettigheder, man giver. Der er kun Tale om at gjøre et simpelt, naturligt Skridt i Overensstemmelse med den Altsnelle, der eengang er bleven hævdet her, at man ikke skulde forsøge Noget ved Tvang, og dertil regner jeg, at man nu i 8 Aar har villet forsøge ved Magt at tvinge frem, hvad

der paa den naturligste, ønskeligste og bedste Maade kunde gaae af sig selv i Aarenes Løb. Det er dette Skridt og ikke Andet, som dette Lovforslag gaaer ud paa at gjøre.

Formanden: Folkethingsmanden for Hjørring Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Dvøstgaard: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Folkethingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds har Ordet.

J. Mec: I Anledning af den Yttring, der fremkom fra det ærebe Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk), vedrørende hvad jeg sagde, skal jeg blot tillade mig at bemærke, for ikke at blive misforstaaet, at jeg paa ingen Maade kunde ønske, at det Sikkerhedsbelte, som det her er blevet nævnt, og som er vedtagen ifølge Næringsloven af 1857 af Hensyn til Kjøbstæderne, skulde ophæves; thi jeg er tvertimod af den Mening, at man ved nævnte Lov og ved Høkerloven gif Byerne altfor nær; men jeg bemærkede kun, at Forholdet her imellem Frederiksberg og Kjøbenhavn er af en ganske anden Beskaffenhed end i det øvrige Land, og at der i den Lov, der i 1857 blev givet med Hensyn til Frederiksbergs økonomiske Bestyrelse, er paa en Maade givet Sognet et Slags Løse om en større Næringsfrihed.

Mørk: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Det ærebe Medlem har havt Ordet 3 Gange; han kan altsaa kun faae Ordet for en kort Bemærkning.

Mørk: Jeg vil blot sige, at naar det ærebe Medlem for Randers her vil gaae ind paa at give Frederiksberg en ubibdet Næringsfrihed, er han med til at gjøre Brud paa Principet i Næringsloven, idet dette Skridt naturligviis efterhaanden vil drage andre lignende efter sig.

Da ikke flere ønskede at yttre sig, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges med 62 Stemmer mod 1.